

פרויקט – Sequencer Debugger

תכנית עבודה

שם הפרויקט: Sequencer Debugger

מבצע:

דור גולפייז ת.ז. 316060805

מיקום ביצוע הפרויקט: Vayyar Imaging Ltd.

לשימוש המנחה:

הנני מאשרת את תכנית העבודה המצורפת

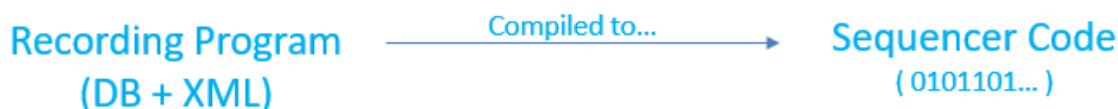
שם: מיכל כרמלי

חתימה: מיכל

1. תקציר

בבואר, אנו מייצרים רדארים למגוון רחב של שימושים – InCar, Breathing monitor, Fall detection, Tracking, etc. לכל אחד מהשימושים האלו יש משהו אחד במשותף – ה-Sequencer. לכל תוכנית הקלטה, אנו מעבירים שני קבצים כקלט – XML+ DB. בשניהם נעביר את כל הידע הנחוץ לתוכנית הקלטה זו – רוחב פס, טווח תדרים, באילו אנטנות להשתמש כ-transmit/receive, מה יהיה ההגבר לכל פורט שכזה, ורבים נוספים.

מקלט זה, אנו מייצרים קוד Sequencer, שהחברה כתבה ברמתה (עד רמת opcodes).

ה Sequencer הוא קונטרולר שתפקידו לשלוט בפלאז הקלטה הבסיסי ביותר – סריקה על טווח של תדרים (Chirp/Steps), שידור וקליטה, הפעלת/כיבוי מודולים מסויימים ברדאר, כתיבת הפאזורים שהתקבלו ב-DSP וכו'.

זאת במטרה לשחרר את המעבד החיצוני (Host) מביצוע פעולות בזמן אמת, שכן בעבודה עם מעבד חיצוני לא ניתן להסתמך על כך שפעולות ייעשו בדיוק של עד כדי מחזור שעון - שכן מתבצעות אופטימיזציות נוספות שעלולות לשבש את ההליך ולהוביל לקבלת פאזורים לא נכונים ולעוד מגוון רחב של תקלות (לכן גם לא עובדים עם מעבד ARM, והחליטו לכתוב ולממש קומפיילר לסיקוונסר)

כמה דוגמאות לצורכי המחשה –

Opcode name		Copy – opcode = 0x1									
Bits:		[40]	[39:25]	[24]	[23]	[22]	[21:7]	[6]	[5:4]	[3:0]	
Interpretation		Inc Src base address	Src Addr	Add base to Src Addr (en)	Src (config/Param)	Dest base address	Dest Addr	Add base to Dest Addr	DestType	Opcode	
Description	<p>Copies data from source to destination.</p> <p>If INC is set, then also increments base addr.</p> <p>If 'add base to src/dest addr' is set then actual address is dest/source addr + dest/source base.</p>										

Figure 1 : Sequencer Opcode Example - Copy

00006D60	10	47	00	00	00	00	00	00	F4	C6	00	00	20	00	00	00
00006D70	C4	D8	00	00	20	00	00	00	24	D9	00	00	20	00	00	00
00006D80	04	00	00	00	40	00	00	00	00	60	88	00	00	00	00	00
00006D90	81	01	00	00	80	00	00	00	93	00	00	00	20	00	00	00

Figure2 : Sequencer Code (Hexadecimal)

לקוד הבינארי המתקבל כפלט, כבר בזמן הקומפילציה, אנו מוציאים גרסה נוספת – גרסת טקסט קריאה יותר, שבעזרתה ניתן להבין קצת טוב יותר מה מבצע ה-Sequencer. דוגמא –

כאן נכנס לתפקיד ה-Sequencer Debugger –

כלי שיקשר בין קובץ הטקסט לקובץ הבינארי, ובכך יאפשר להוסיף נקודות עצירה על קטע הטקסט, מה שיכניס את הסיקוונסר ל-Conditional Wait, ובכך יאפשר לראות את מצב הרגיסטרים, לשנות ערכים מסויימים. להציג Call Stack, וכו'.

בעזרת כלי זה, ניתן יהיה לוודא את נכונות הפאזורים, לנסות ולהוכיח היתכנות של POCs, לדבג תקלות בערכי רגיסטרים ב-Dumps ועוד.

The screenshot displays a debugger's disassembly and source code windows. The assembly window shows instructions such as `Branch 0xe8, [CALL] < Vayyar::Centipede::CentipedePowerManagementCommand::OnSweepStart`, `Branch 0x74c, [CALL] < Vayyar::Centipede::CentipedeTuneFrequencyCommand::TuneFirstFrequency`, `Write [1:0x0015] = 8d8`, `Wait 4, Tc`, and `Branch 0xb6, [CALL] < Vayyar::SequencerMath::AddShort(const class IILParam &, const class IILParam &) const`. The source code window shows the implementation of `ILFunction::cdecil`, which includes a call to `TurnOnSequence(void)`. Red arrows indicate the mapping between specific assembly instructions and the source code function.

Add(shorts)	Description
MainSweep	
000d9e 84 1e 00 00 20 00	Branch 0xe8, [CALL] < Vayyar::Centipede::CentipedePowerManagementCommand::OnSweepStart
000d9d c4 74 00 00 20 00	Branch 0x74c, [CALL] < Vayyar::Centipede::CentipedeTuneFrequencyCommand::TuneFirstFrequency
000d9e 64 75 00 00 20 00	Branch 0x74c, [CALL] < Vayyar::Centipede::CentipedeTuneFrequencyCommand::TuneFirstFrequency
000d9f 90 0a 00 6c 04 00	Write [1:0x0015] = 8d8
000da0 00 08 98 57 00 00	Write [0:0x3010] = af
000da1 e4 0b 00 00 20 00	Branch 0xb6, [CALL] < Vayyar::SequencerMath::AddShort(const class IILParam &, const class IILParam &) const
000da2 00 18 00 00 20 00	Write [0:0x3012] = 8000
000da3 43 00 00 00 20 00	Wait 4, Tc

```

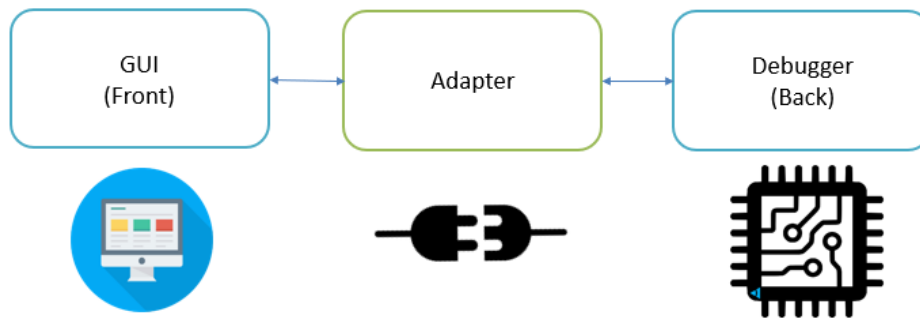
class passable_ptr<class ILFunction> cdecil Vayyar::Centipede::CentipedeDacAdcModule::TurnOnSequence(void)
{
    000756 | 00 01 08 04 00 00 | Write [0:0x1002] = 8
    000757 | 43 06 00 00 20 00 | Wait 100, Tc
    000758 | 00 01 18 22 00 00 | Write [0:0x20c1] = 44
    000759 | 03 20 4e 00 20 00 | Wait 320000, Tc
    00075a | 00 01 88 07 00 00 | Write [0:0x1002] = f
    00075b | 43 06 00 00 20 00 | Wait 100, Tc
    00075c | 80 00 00 7f 00 00 | Write [0:0x2001] = ff
    00075d | 43 06 00 00 20 00 | Wait 100, Tc
    00075e | 04 00 00 00 40 00 | Branch 0x0, [RET]
}
  
```

Register

```

rax = "0x ABC B_FFO_CMTL",
rax[0] : 0x1002,
rax[1] : "read-write",
rax[2] : "",
rax[3] : 1,
rax[4] : "Config",
rax[5] : 2,
rax[6] : 2,
rax[7] : 1
  
```

Figure3 : Sequencer Code (txt)

2. מוטיבציה

עד היום, הטקסט המצורף למעלה המכיל את קוד הסיקוונסר שנצרב למעבד אך בצורה קריאה ויזואלית, שומש לצורכי קריאה ווידוא. לא ניתן להריצו, ואין דבר הקושר בינו לבין הקובץ הבינארי הנצרב ל- Program Memory של ה-Sequencer.

ואם ברצוננו לוודא רצף אופקודים שנכתב עבור הסיקוונסר – יכלנו להריצו על ה-Sequencer Simulator כלי המאפשר לסמלץ קוד סיקוונסר (בעזרת API שבו ה-HOST ניגש ישירות למודולים ולרגיסטרים – מן הסתם קבועי זמן איטיים ביותר!)

לצורך השוואה – לאחר בדיקה שביצעתי, הפרשי הזמנים הם קיצוניים ולא פרקטיים – קוד שייקח לסימולטור 4 דקות לסמלץ, יסיים לרוץ על הסיקוונסר ב- 100 מילישניות.

הפרשי הזמנים האלו גורמים לכך שהסימולטור מאבד את המהות שלשמע החברה עברה לעבוד עם סיקוונסר – הוא לא לוקח בחשבון את העובדה שהסיקוונסר עובד בקבועי זמן קצרים בהרבה, וכאשר מדובר ברכיבים חומרתיים שיש לקחת בחשבון את הזמן שלוקח להם להתייצב (PLLs, Voltage measurements, etc) – מבינים שמדובר בכלי שאינו מהווה פיתרון לבעיה – כיצד ניתן לוודא את תקינותו של קוד הסיקוונסר.

לשם כך עלה הרעיון לבנות Sequencer Debugger – כלי דיבאגינג הקושר בין קובץ הטקסט לרצף האופקודים, נותן את היכולת לדבג קוד הרץ ישירות על הציפ, ומאפשר להשתמש בכל כלי שדיבאגרים אחרים בשוק נותנים - מנקודות עצירה ועד החלפת ערכי רגיסטרים תוך כדי ריצת המעבד.

3. תכולת העבודה

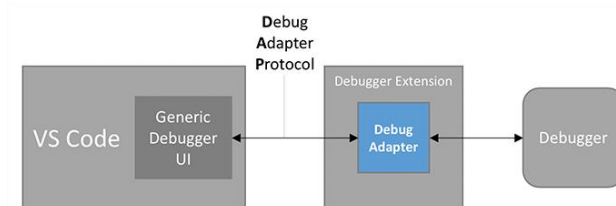
כפי שניתן לראות בדיאגרמה שבתקציר הפרוייקט, ניתן לחלק את הפרוייקט ל-3 חלקים –

1. **GUI** – הסביבה שבה ניתן יהיה לעבוד עם הדיבאגר – סביבה ידידותית למשתמש שנותנת גישה לארגון הכלים שדיבאגרים מספקים - Breakpoints, Watchers, Call stack, local/global variables, etc.
2. **Debugger** – הכלי שיפותח, שמטרתו לממש את כל האבסטרקציות המפורטות לעיל – לדוגמא עבור מימוש של נקודת עצירה - צריבה של Breakpoint Loop לקוד סיקוונסר, החלפת אופקוד ספציפי שבו נרצה לעצור ל- Branch שיעבור ל-Breakpoint Loop, והמתנה לפקודות נוספות בזמן שה- Sequencer ממתין.
3. **Adapter** – תפקידו לחבר בין ה-GUI, למשל אם נחזור לדוגמא המדוברת הוספה של נקודת עצירה על שורה מסויימת בקובץ טקסט, לפקודה שתגיע ל-Debugger בפורמט שהוא ידע להבין, לממש ולצרוב פיזית על ה-Sequencer.

עבור מימוש ה-GUI + Adapter, ישנן 2 אפשרויות מרכזיות העומדות כרגע לנגד עיניי-

- יצירת GUI פייתוני (בעזרת הספרייות PyQT / Tkinter), המציג את מסמך הטקסט המתאר את קוד הסיקוונסר כמתואר בתקציר, ומאפשר הצגה נוחה וממשק שימושי ונוח עבור המשתמשים הכולל את כל הכלים שפורטו לעיל.
- התחברות ל-GUI קיים, בעזרת שימוש בפרוטוקולים אבסטרקטיים הקיימים ברשת עבור IDEs Text editors / הקיימים בשוק. לדוגמא- **פרוטוקול DAP**.

DAP – Debug Adapter Protocol

זוהי אבסטרקציה שפותחה ככלי לחבר בין Debugger כלשהו לשפה כלשהי, לבין UI קיים, מה שיהפוך את השימוש בדיבאגר לאינטואיטיבי מאוד עבור משתמשים מהחברה וייקל על התקנת הכלי על סביבות שונות (יקטין את כמות ה-Dependencies).

פרוטוקול זה כבר מומש עבור מספר רב של עורכי טקסט \ IDEs

מה שאמנם יקשה על פיתוח ה-Adapter, שכן כעת ה-GUI לא מומש על ידי, אך יחסוך הרבה זמן פיתוח שהוא לאו דווקא נחוץ עבור הכלי, ויאפשר לתת את הדגש בחלקים אחרים שכרגע הינם אופציונליים – כמו לאפשר לפתח את קוד הסיקוונסר לכדי שפת תכנות לכל דבר – לאפשר להוסיף קטעי קוד ישירות על קובץ הטקסט וממנו ליצור ולצרוב שורת opcode מתאימה במקום המתאים, להוסיף Syntax Highlighting, ולהפוך את קובץ הטקסט שכרגע לא משמש לכלום לשפת תכנות לכל דבר, עם קומפיילר, Code Completion, ועוד.

4. תוצרי הפרויקט

• סביבת Debugging עבור קוד Sequencer-

סביבה (בין אם תמומש בעזרת DAP ובין אם בעזרת GUI + Adapter), המאפשרת לעובדי החברה השונים לדבג בזמן ריצה קוד הרץ על המעבד – מה שייתן לצוותים השונים (System, RF, POC team, etc) את היכולת לעצור באמצע קוד הסיקוונסר, לוודא את נעילת ה-PLL, את מצב הרגיסטרים, מדידות מתחים וטמפ' באיזורים השונים בצ'יפ בחלקים שונים של האלגוריתמיקה, שינוי פרמטרי ה-NCO (למשל Start/end frequency -> change chirp bandwidth בזמן ריצה), וכו' וכל זאת בעזרת ממשק נוח ואינטואיטיבי למשתמש.

דרישות מערכת זו –

1. אפשרות לעצור ב-Breakpoint בכל שורה בקוד, להמשיך ריצה עד ה-Breakpoint הבא, Step in/over/out, וכו'
2. הצגת משתנים לוקאליים של כל פונקציה כ-Local Variables – כולל האפשרות לשנות בזמן העצירה את ערכם של רגיסטרים המשומשים בפונקציה הנוכחית ולכתוב את הערך החדש ישירות ל-DRAM של המעבד
3. הצגת Call Stack – מכיוון שקוד סיקוונסר נצרב וקומפל על ידי החברה, נוצר מצב שבו לצורך מתן דוגמא תהליכים כמו Tune Frequency נצרב לקוד המעבד בכל פעם מחדש, עבור כל אחד מהתדרים (יש issue פתוח שמטרתו לכווץ את הקוד בכך שכל פונקציה שכזו תיכתב פעם אחת ותקרא את הארגומנטים שלה ממקום קבוע בקוד – אך זהו תהליך שייקח כמה שנים עד שיקרה וכרגע לא רלוונטי ויש למצוא פיתרון לכך – בדיוק כאן נכנס הדיבאגר) לכן, במידה והוספתי BreakPoint בתוך אחת מהמתודות של Tune Frequency, ברצוני לדעת באיזה תדר מדובר! לשם כך ברצוני לממש Call Stack, המאפשר להציג את המחסנית בצורה ידידותית, לקפוץ מקריאה לקריאה, ובכך לאפשר למשתמש להבין מהו התדר המכוייל כרגע וכמה תדרים נותרו לכיול – וזו רק דוגמא אחת לצורך הברור במימוש של Call Stack.

תוצרים אפשריים נוספים –

- Code Navigation – אפשרות לקפוץ מפקודת Branch מסויימת לפונקציה אליה היא קופצת בקטע הטקסט.
- Syntax Highlighting – לשפר את קריאות הקוד ובכך גם את חווית המשתמש.
- Code Writing – הדיבאגר מחייב לקשור את הקוד הבינארי המקומפל לקטע הטקסט – אך לאו דווקא להיפך! ההצעה היא לאפשר כתיבה של קוד סיקוונסר (ללא כתיבת האופקוד כמובן) ישירות לקובץ הטקסט, ולאחר הפעלת סקריפט נוסף הוספת השורה הנ"ל הן לקוד הבינארי והן כשורה מלאה המכילה את Opcode לקובץ הטקסט. רעיון זה כולל בתוכו המרה של טקסט ל-Opcode המממש אותו, מטרה שתהיה לא קלה למימוש, אך במידה ואספיק לעמוד בלוחות זמנים צפופים יותר מאלו המתוכננים זו המטרה הבאה. מטרה זו מכילה בתוכה כלים נוספים שיוכלו להתווסף לדיבאגר, למשל -
- Smart Completions – השלמה חכמה של קוד סיקוונסר בעת כתיבה.

אבן דרך	פירוט	תאריך יעד	הערות
בחירת סביבת עבודה	הכרעה בין פיתוח GUI לבין פיתוח בעזרת DAP – חקר מעמיק באינטרנט על היתרונות והחסרונות של כל אחד, ניסיון להתחיל לעבוד עם DAP ולראות האם הוא עונה על הדרישות, ותחילת עבודה.	21.11.22	
התחלת פיתוח GUI + Adapter	כתיבת ופיתוח הכלי, היאפשר ביצוע פעולות של כלי דיבאגינג כמו הוספת נקודת עצירה ועריכת ערך משתנה – והעברת פעולות אלו כפקודה אבסטרקטית לדיבאגר	11.12.22	
מימוש Adapter אבסטרקטי	מימוש סופי של ה-Adapter, המכיל את ארגז הכלים הרצוי, והעברת כל פעולה שהתבצעה בו פקודה לדיבאגר, כך שהאבסטרקציה תושלם והדיבאגר יוכל להתחבר ל-GUI במאמץ מינימלי, וכל שעליו לעשות הוא לממש את האבסטרקציות הנ"ל על המעבד	1.1.23	
יצירת Breakpoint Loop	כתיבת קוד סיקוונסר (מרצף אופקודים), שמטרתו להכניס את הסיקוונסר ל-Conditional Wait Branch במקומות שונים בקוד הקופצים אליו.	16.1.23	
הצגת התוכנית למנחה	הצגת תוכנית הורפיפקציה לטובת אישור, תוספות ותיקונים לפני הצגת מצגת האמצע.	17.1.23	
כתיבת מצגת האמצע	הצגת מצגת המתארת את הרעיון, את הצורך ואת אופן המימוש שלו.	20.1.23	
הצגת מצגת אמצע		22.1.23	
פיתוח Debugger	מימוש האבסטרקציות שפורטו לעיל – הכנסת Breakpoint, כתיבה לרגיסטרים, שמירת Call Stack אך כל זה ישירות על המעבד בעזרת צריבת אופקודים בזמן ריצה ישירות ל-IRAM.	19.3.23	
חיבור ה-Debugger ל-GUI	מימוש שליחה וקבלה של פקודות בין ה-GUI, לבין הדיבאגר, מה שיאפשר הן את התקשורת בין השניים ואת ביצוע הפעולות הנעשות ב-GUI ישירות על המכשיר, והן את החלפת ה-GUI בכלי אחר במידת הצורך, בזכות נטרול התלות אחד בשני	16.4.23	
כתיבת טסטים עבור תרחישים שונים והרצתם	כתיבת תרחישי קלט שונים (מכשירים שונים, קוד סיקוונסר שונה וכו') ובדיקתם בדיבאגר.	30.4.23	

	4.5.23	השוואה וניתוח התוצאות לצד המטרות שהצגתי בתחילת העבודה על הפרויקט	ניתוח התוצאות
	20.5.23	פיתוח והרחבת ה-Debugger בעזרת כלל ההצעות שהועלו במסמך זה - Syntax Highlighting, code navigation, etc.	הרחבת הכלי
	28.5.23		הגשת פוסטר וסיום העבודה בפרויקט
	20.6.23	פיתוח והרחבת ה-Debugger בעזרת כלל ההצעות שהועלו במסמך זה - Syntax Highlighting, code navigation, etc.	המשך - הרחבת הכלי
	29.6.23		הגשת ספר הפרויקט + מצגת הסיום